

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

Sextvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

QVARTVM.

Fide sumus iusti,
Fides est opus,
Ergo propter opera sumus iusti.

Respondeo ad maiorem.

MAIOR intelligatur correlatiue, Fide sumus iusti, id est, per misericordiam propter Christum sumus iusti: Non quia fides sit virtus, quae mereatur remissionem sua dignitate. Quod vero additur, fides est opus, concedendum est: Est enim opus, ut dilectio, patientia, castitas. Et ut haec sunt infirma & languida, ita Fides est admodum inbecilla, & concurrit multis dubitationibus. Quare non ideo dicitur iusti fide, quia tanta sit huius virtutis dignitas, ut mereatur remissionem: Sed quia oportet aliquod esse instrumentum in nobis, quo apprehendimus Mediatores pro nobis interpellantes, propter quos aeternus Pater est propitius.

QVINTVM.

Gratia sumus iusti,
Gratia est dilectio infusa cordi,
Ergo dilectione infusa sumus iusti,
Ad minorem respondendum est.

GRATIA proprie significat misericordiam gratuitam, seu acceptationem gratuitam propter Christum. Nam cum dicitur, Per gratiam habemus remissionem, si sic intelligas, propter donatas virtutes habemus remissionem, plane euerteret totam Pauli sententiam, & conscientijs adimes veram consolationem. Non enim nostras qualitates laudari debemus, cum angimur de remissione, sed confugere ad Mediatores. In hac ipsa lucta corda etiam Spiritu sancto iuantur, sicut Paulus inquit, Dedit Spiritum, in quo clamamus Abba Pater. Et dicitur in tali motu fidei dari Spiritum sanctum. Gal. 3. Ut promissionem Spiritus accipiamus per fidem. Quare cum illa acceptatione coniecta est donatio Spiritus sancti, neque tamen sequitur, nos propter illas novas virtutes habere reconciliationem.

SEXTVM.

Impossibile est nosse voluntatem Dei erga nos.
Credere quod sumus in gratia, est aliquid affirmare de voluntate Dei erga nos.
Ergo impossibile quiddam affirmare videmur, cum dicimus,
Credendum esse quod sumus in gratia.

RESPONDEO: Maior est vera, de voluntate non reuelata verbum Dei: Certum est autem in Euangelio, quod Filius Dei protulit

proculit ex sinu aeterni Patris, præcipi, vt affirmemus, nobis Deum propitium esse propter Mediatorem. Sed humana mens opperta naturali caligine, aut Legis opinione, putat delirare eum, qui affirmat se habere Deum propitium. Aduersus has imaginationes loci habet ipsam vocem Euangelij traditam esse, ideo missum esse Filium Dei, & datam promissionem, vt hoc ipsum credamus & affirmemus.

S E D dicis, Additam esse conditionem Legis. Respondetur, penitentia est necessaria, tamen non pender remissio ex dignitate, sed certa est propter Christum. Dauid post lapsum agnoscentiam, statuit se vere recipi in gratiam, audita hac voce, Deus abstulit peccatum tuum. Eandem vocem vere affert singulis, quibus penitentiam administratio Euangelij: Et mandatum innuente est, vt filio Dei credamus: **H VNC** **A** **V** **D** **I** **T** **E**. Quamquam humanæ menti hoc statuere videtur absurdum, tamen imaginationis opponamus promissionem & mandatum Dei, vt veritate Deum discamus. Nam vbi non est hæc fides, quæ sentit non capi & exaudiri propter Mediatorem, ibi nulla est inuocatio. Quæ doctrina, quæ iubet dubitare, est Ethnica, & tollit inuocationem.

S E P T I M V M.

Nemo placet, nisi habens novos habitus ortos à Spiritu sancto.
Nemo potest affirmare se habere illos habitus, quia possidet virtutes similes, ortæ à ratione.
Ergo nemo potest affirmare se placere.

N E G A N D A est minor. Etsi enim de reconciliatone nostris habitibus statuendum est, sed ex certa promissione Dei, tamen cum cor erigitur fide in paucibus, seu penitentia, vix erant sunt noui motus spirituales, quibus in inuocatione clamamus Alia Pater, & tamen fiducia intuetur Mediatorem, non nostram cogitationem. Cæterum illud semper addo, ne perseueret voluntas in delictis contra conscientiam: Ideo Iohannes inquit, Si cor nostrum non condemnat nos, fiduciam habemus ad Deum, quod si quid petimus, accipiemus ab eo.

O C T A V V M.

Virtutes Theologicæ sunt distinctæ, Fides, Spes, Dilectio.
Si Fides significat fiduciam, erit idem quod Spes,
Ergo non retinetur distinctio virtutum.

R E S P O N D E O: Fatemur semper oportere coniunctas dici cum dicimus, Hominem fide iustificari, diximus supra, id innuente correlatiue: Nec significari, quod propter huius virtutis dignitatem multi sumus, sed propter Mediatorem. Sic igitur differt fides a caritate.